

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ तदथादिसाधनं ॥ ८८ ॥ वज्रगर्भमंतर्विहितांगुष्ठं ॥ ८९ ॥ समर्थः समीचीनार्थो धर्मापेक्षीतियावत् ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ तूबरकोपुंश्चिन्हरहितः षंडइतियाव

जीमूताविवधमतिगर्जमानोनरर्षभौ ॥ तयोरसीत्संप्रहारः क्रुद्धयोनरसिंहयोः ॥ ८१ ॥ अमृष्यमाणयोः संस्येदेवदानवयोरिव ॥ क्षीणशस्त्रस्तुकोतियः कर्णे
नसमभिद्रुतः ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वाजुनहतान्नागान्यतितान्यवतोपमान् ॥ रथमार्गविघातार्थव्यायुधः प्रविवेशह ॥ ८३ ॥ हस्तिनां व्रजमासाद्यथदुर्गप्रविश्यच ॥ पां
डवोजीविताकांक्षीराधेयं नाभ्यहारयत् ॥ ८४ ॥ व्यवस्थानमथाकांक्षन्धनं जयशरैर्हतं ॥ उद्यम्यकुंजरपार्थस्तस्थौ परपुरंजयः ॥ ८५ ॥ महौषधिसमायुक्तं हनूमा
निवपर्वतं ॥ तमस्य विशिखैः कर्णो व्यधमकुंजरं पुनः ॥ ८६ ॥ हस्यंगान्यथ कर्णायि प्राहिणोत्पांडुनंदनः ॥ चक्राण्यश्वांस्तथाचान्यद्यत्यश्नतिभूतले ॥ ८७ ॥
तत्तदादाय चिक्षेप क्रुद्धः कर्णायि पांडवः ॥ तदस्य सर्वाचिच्छेदक्षिप्तं क्षिप्तं शितैः शरैः ॥ ८८ ॥ भीमोऽपि मुष्टिमुद्यम्य वज्रगर्भासुदारुणं ॥ हंतुमैच्छत्सुतपुत्रं संस्मर
न्नर्जुनं क्षणात् ॥ ८९ ॥ शक्तोऽपि नावधीत्कर्णं समर्थः पांडुनंदनः ॥ रक्षमाणः प्रतिज्ञां तां याकृतासव्यसाचिना ॥ ९० ॥ तमेवं व्याकुलं भीमं भूयो भूयः शितैः शरैः ॥ मू
च्छयाभिपरीतांगमकरोत्सुतनंदनः ॥ ९१ ॥ व्यायुधं नावधीच्चैनं कर्णः कुंत्यावचः स्मरन् ॥ धनुषोऽग्रेण तं कर्णः सोऽभिद्रुत्य परावृत्तः ॥ ९२ ॥ धनुषास्पृष्टमात्रेण
क्रुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ आच्छिद्य सधनुस्तस्य कर्णं मूर्धन्यताडयत् ॥ ९३ ॥ ताडितो भीमर्सेनेन क्रोधादारक्तलोचनः ॥ विहसन्निवराधेयो वाक्यमेतदुवाचह ॥
॥ ९४ ॥ पुनः पुनस्तूवरकमूढ औदरिक्तेति च ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सीर्वालसंग्रामकातर ॥ ९५ ॥ यत्र भोज्यं बहुविधं भक्ष्यं पेयं च पांडव ॥ तत्र त्वंदुर्मते योग्यो न यु
द्धेषु कदाचन ॥ ९६ ॥ मूलपुष्पफलाहारो व्रतेषु नियमेषु च ॥ उचितस्त्वने भीमनत्वं युद्धविशारदः ॥ ९७ ॥ क्युद्धं कुमनि त्वंच वनं गच्छ वकोदर ॥ न त्वं युद्धो
चितस्तात वनवासरतिभवान् ॥ ९८ ॥ सूदान् भृत्यजनान् दासांस्त्वंगृहे त्वरयन्भृशं ॥ योग्यस्ताडयितुं क्रोधाद्भोजनार्थं वकोदर ॥ ९९ ॥ मुनिर्भूत्वाथवाभीमफ
लान्यादत्स्वदुर्मते ॥ वनाय व्रजकोतियनत्वं युद्धविशारदः ॥ १०० ॥ फलमूलाशने शक्तस्त्वं तथा तिथिपूजने ॥ न त्वां शस्त्रसमुद्योगे योग्यं मन्ये वकोदर ॥ १०१ ॥
कौमारेयानि वृत्तानि विप्रियाणि विशापते ॥ तानि सर्वाणि चाप्येव हृक्षाण्यश्रावयद्भृशं ॥ १०२ ॥ अथैनं तत्र संलीनमस्पृशद्भुषापुनः ॥ प्रहसंश्च पुनर्वाक्यं
भीममाह वृषस्तदा ॥ ३ ॥ योद्धव्यं मारिषान्यत्र न योद्धव्यं च माहुरैः ॥ माहुरैर्युध्यमानानामेतच्चान्यच्च विद्यते ॥ ४ ॥

तूबरोरुमश्रुपुरुषे इत्युपक्रम्य पुरुषव्यं जनत्यक्ते इति मेदिनी औदरिक्को बद्धाशी ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ व्रतेषु नियमेषु आगतुकेषु ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ संलीनं संकुचितांगं ॥ १०३ ॥ १०४ ॥